

Postforbindelsen angaar, maa der bemærkes, at den har man for det Første heller ikke gratis, men hvad der er ligesaa uheldigt, er, at en stor Del af Befolkningen ikke forstaaer selvstændigt at benytte den Vej til Besørgelse af de Forretninger, som de skulle have besørget paa Amtstuen. Den Krøst, som ærede Medlemmer, der ville slagte Amtstuer uden engang at ville give Filialer, byde Befolkningen, nemlig, at den pr. Jernbane kan reise til Stedet eller pr. Korrespondance kan afgjøre sine Forretninger — den Krøst, siger jeg, tror jeg ikke vil være meget stor for den store Del af Statterberne, som kun have små Beløb at afgjøre, og som ikke ere vante til at føre Korrespondance og afgjøre deres Forretninger paa denne Maade. Endnu maa jeg kun ligeoverfor den ærede Ordfører gjøre den Bemærkning, at, dersom jeg ikke overhørte, hvad han udalte, da han første Gang havde Ordet, saa var hans Mening den, at Landsthinget i forrige Rigsdags-samling, da Forslaget om Neblæggelsen af Ebeltoft og Varde Amtstue forelaa, havde bestemt fra raadet at erstatte disse Amtstuer med Filialer. Dersom jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, saa var hans Tanke egentlig den, at man saa som Landsthingets Anstuelse nærmere ved fra dette Things Side nu at foreslaa Amtstuerne nedlagte uden Filialer; men det er, hvis det ellers virkelig skulde være den ærede Ordførers Mening, en grundig Vildfarelse; thi dersom Landsthinget har sagt et Nei til Ombytning af Amtstuer med Filialer, saa vilde det utvivlsomt have sagt et tredobbelt Nei til Neblæggelsen af Amtstuer uden Erstatning. De ærede Medlemmer, som ville forvise sig om Landsthingets Stilling overfor dette Spørgsmaal i forrige Samling, vil jeg henvise til, hvad der findes trykt i Landsthings-Betænkningen ifjor Tillæg B Sp. 107. — Dersom det ærede Thing spytter mine Bestræbelser for at standse paa denne Skraaplan, vi hidtil have været inde paa med Neblæggelsen af Amtstuer, da skal jeg forfikkre det ærede Thing om, at det ikke skal vare længe, førend Thinget skal høre fra mig i Retning af at gaa videre i Bestræbelsen for at staffe Befolkningen Godet af en let Afgang til Oppebørselsstederne. — Maa jeg endnu kun til et æret Medlem for Aalborg Amt (B. Holm), som fremhævede, at det var Befolkningen ligegyldigt, hvor langt der var til en Amtstue, idet man ikke selv besørger sine Forretninger, men lod dem besørge ved en Sendemand, bemærke, at det er mig selvfølgelig ligesaa bekendt som det ærede Medlem, at Forretningerne ordnes paa den Maade, men jeg antager ogsaa, at det er det ærede Medlem ligesaa godt bekendt som mig, at paa den Maade kunne Forretningerne kun ordnes, naar man har sine Penge rede til den Dag, da Amtsforvalteren vil modtage Skattebeløbet for det Sogn. Forholdet er jo nu, som det vil være de ærede Landboere fuldt vel bekendt, at Amtsfor-

valteren modtager Skatterne fra det og det Sogn den og den Dag, meddeler Sognet det, og saa samle Skatteberne deres Beløb og affende dem med vedkommende Bud. For dem, som have deres Skattebeløb rede til Afsendelse den Dag, da Sendebudet møder efter Amtsforvalterens Opfordring med Sognets Skatter, er Uleiligheden ganske vist mindre, men dersom det ikke konvenerer Skatteberne at betale deres Skatter maasse 2 Maaned, før det egentlig er nødvendigt, kan dette ikke bruges. Selvfølgelig kunne de leie en anden Mand til at bringe Statterne i deres Sted, men den store Bevemmelighed at faae hele Sognets Skatter indbetalte ved een Mand paa een Dag finder da ikke Sted. Iøvrigt er det jo ingenlunde den eneste Forretning, som Beboerne have med Amtstuen. Foruden at betale Skatter har man jo ogsaa Penge at modtage paa Amtstuen. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem mener, at man ogsaa kan faae det ordnet med Lethed og uden Pengeudgift, naar Afstanden er stor. Jeg tvivler derom. Dersom Experimentet ikke var saa ubehageligt, kunde jeg næsten fristes til at ønske, at en Finanzminister vilde gaa ind paa en Rigsdags Anstuelse om det Forsvarlige i at neblægge Amtstuer uden Vederlag. Man kan jo gaa langt videre end til at neblægge Amtstuer, hvor der er to i en Amtsraadsreds. Er overhovedet den Tanke rigtig, at Afstanden er ligegyldig, kan man jo gaa langt videre paa den Vej. Det kunde være ret interessant at se, hvorvidt Befolkningen saa vilde godkende den Betragtning, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgreds (B. Holm) har gjort sig til Talsmand for. Jeg er overbevist om, at Befolkningens Klager vilde blive saa højrøstede, at de ærede Herrer vilde komme til at skynde sig med at gjenoprette de Amtstuer, de havde neblagt.

Th. Christensen: Jeg vil kun gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgreds (Bønsløkke), der tog Ordet strax efter, at jeg havde udtalt mig. Det ærede Medlem vilde paa ingen Maade lade sig nøie med det, jeg mente, nemlig Filialer i Ebeltoft og paa Møen; han vilde holde sig til Forslaget, som det foreligger, og paa ingen Maade nøies med mindre end Amtstuer paa disse Steder. Det ærede Medlem havde imidlertid ingen Grund til i den Anledning at falde over mig. Jeg havde jo udtalt, at jeg idag vilde stemme med Mindretallet, fordi der nu ikke er Andet, der ligger vore Anstuelser nær end dets Forslag, og det ærede Medlem kan heller ikke komme høiere op i den Henseende. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er, for at bruge et idag benyttet Udtryk, mere reaktionær end jeg, men dersom vi idag kunne være fuldstændig enige i, at søge, lad mig sige det rent ub, Høre saavidt som muligt, saa synes jeg, at vi skulle forene os om at gaa den